

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 379/2021
06.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Општине Дољевац, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2322/2020 од 30.09.2020. године, у седници од 06.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца АА из ..., као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2322/2020 од 30.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2415/19 од 13.01.2020. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се тужена обавезе да им накнади штету на име изгубљене добити услед немогућности коришћења парцела, сваком тужиоцу по 1.503.619,00 динара са законском затезном каматом на појединачне износе наведене изреком. Ставом другим изреке тужиоци су обавезани да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 302.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2322/2020 од 30.09.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац АА је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба чл. 154., 155., 172. и 189. Закона о облигационим односима, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде

одредаба парничног поступка и непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 30.10.2015. године, а вредност предмета спора је 1.503.619,00 динара.

С обзиром да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић